

## We verlaten het stoffige dorpje en komen in een oase terecht

Geschreven door Remco & Ilja  
maandag 14 oktober 2013 12:13 -

---

10 oktober, Remco:

We hebben alle tijd, maar staan wel om 05.30uur op, klein misverstandje. We hoeven pas om 7.45uur met de bus mee en de bus is maar 10 minuten lopen hiervandaan. Dat betekent een lekker kopje koffie nemen en lekker rustig aan doen. Genieten van de rituelen, die we ontdekken deze ochtend. Het schijnt dat iedereen om 05.00uur opstaat, werk of geen werk. Een monnik vanuit een ander dorp, komt hier om de kinderen te zegenen. Met een trommel loopt hij rond en de kinderen staan dan voor hem met de handen tegenelkaar, De monnik doet zijn zegen en laat de kinderen op de trommel slaan, dat is het leuke gedeelte voor de kids. Ze hebben een hoop lol ermee, hoe jonger ze zijn, meer lol ze hebben. Kinderen [van 2 tot 10](#) jaar staan voor de huizen. De kids van 2 doen de oudere broer of zus na en leren op deze manier te bidden en te trommelen. Je ziet ook dat de kids van 2 opgevoed worden door de oudere kids, soms zelf als ze maar 1 jaar ouder zijn. Brommers, tractoren, auto's rijden dan ook gewoon door deze straat en blijkbaar gaat het altijd goed. Het is ons ook opgevallen, dat er veel kinderen zijn in dit dorp. Na de koffie pakken we onze spullen en wandelen door dit leuke dorpje met een mooie geschiedenis en hun rituelen. De bus, is een Tourist bus en geen Tata bus ( tata bus is voor lokalen ), wij blij natuurlijk. Een Tata bus stopt waar iemand zijn hand omhoog steekt en stopt waar er weer iemand uit moet. Dat betekent veel vertraging en vaak is de bus ook afgeragd. Volgens de man die het geregeld heeft, krijgen wij de beste plaatsen. De persoon die bij het loket werkt is een goede vriend van hem. Wij krijgen plaats nummers 13 en 14, de plaatsen boven de wielkast, de beste plekken om iedere bobbel als eerst te voelen en als laatst nog nadeint. Als wij goede vrienden deze plek geven of gunnen, dan ben je echt onze beste vriend.

Wij gaan vrolijk, fris en fruitig, aan de zit en wachten wat deze rit ons gaat brengen. Wanneer je zo gaat beginnen, kan de rit alleen maar meevallen. We beginnen met stoppen links en rechts, want de bus moet vol. na een uur zitten we vol en kunnen we rijden. De weg is zoals heel Nepal, bobbelig, omhoog, omlaag, veel bochten en inhalen als het maar even kan. Soms stoppen we op plekken om een plasje of drukje te doen. Aan de rand van de berg, hangen de mannen hun wingen eruit en het plasje valt naar beneden. Voor de dames is het anders, die moeten een plekje zoeken, liefst beschut. Dat betekend vaak de berg af en op zoek gaan naar een bosje, onder de wingen van de man. En wat doet het plasje, precies het valt naar beneden. Vervelend voor Ilja want die moet een plasje doen, ze komt er zonder kleerscheuren vanaf. Wat hebben wij het toch makkelijk als man en wat zijn de chauffeurs horken, naar de dames toe. We stoppen bij van der Valk, het wegrestaurant. Om een boom heen getimmerd huisje, met een zinken dak, plastic stoelen, vieze tafels, een menu kaart die te lezen is, als je de rijst korrels opzij veegt. Besluiten wij maar een zakje chips te kopen met een coca cola. Gelukkig hadden we als ontbijt een kopje koffie, een mandarijn en een paar cakejes genoten. Met een reisdag moet je altijd zorgen dat je met een goed ontbijtje begint en de rest van de dag, er vanuit gaat dat het chips met cake wordt. Nog steeds met goede moed, zitten we op de beste plaatsen, die

## We verlaten het stoffige dorpje en komen in een oase terecht

Geschreven door Remco & Ilja  
maandag 14 oktober 2013 12:13 -

---

je een goede vriend zou gunnen. Gestaag, rijden we verder en uiteindelijk komen we op plaats van bestemming, Pokhara. We komen aan bij de busstop en zoals gewoonlijk, staan de brave taxi chauffeurs ons in grote getalen op te wachten. Eerst de bagage pakken, dacht ik en Ilja heeft een taxi chauffeur geregeld. Nu komt het goede van een Taxi chauffeur in Pokhara, jawel uit mijn vingers getypt. Ze hebben vaste tarieven, wat hoor ik nou!!!! Ilja probeerde te onderhandelen, maar de chauffeur wijst naar een bord met vaste tarieven. Nu hebben we eindelijk niet het idee, dat we voor de hele familie van de chauffeur de huur betalen. Vol trots zitten we in de taxi en praten met de man, die ineens een "aardige taxi chauffeur is". De mensen zijn allemaal aardig in Nepal, zo ook bij de receptie van ons hotel. Wat staat ons nu weer te wachten is onze hotel kamer goed of net zo slecht als in de Jungle. Wij zijn verrast om onze hotel kamer te zien. Groot bed, zacht matras, schone dekens, goede badkamer en zeer goede Wifi voor Nepalese begrippen. Ook hebben we tv, die we tot nu toe nog maar 3 keer gebruikt hebben tijdens onze trip. Zoals iedere keer, droppen we de spullen en gaan aan de wandel, op zoek naar een restaurant. Na een lange hongerige busrit van 9.30uur ben je toe aan voedsel en geen rijst. We wandelen door het dorp en het eerste wat opvalt is dat de meeste straten geasfalteerd zijn, wel met gaten en niet perfect, maar zeker mooier dan wat we tot nu toe hebben gezien in Nepal. De stoepen zijn redelijk gelijk en alles ziet er schoon uit. Het blijft in de Nepalese begrippen natuurlijk. We zien veel restaurants die er wel goed uitzien en wij checken iedere menu kaart, we komen schnitzels en steaks tegen. Mijn keuze is gemaakt, nu nog waar gaan we zitten? Een rooftop restaurant aan het meer is de keuze geworden. We bestellen allebei een steak en een biertje, 1 bier met 2 glazen. Er komt iets aan, sissend worden er 2 borden voor onze neus gezet. Een bak mayonaise met friet, die als 1e op gaat. Nu de steak, de lekkerste tot nu toe, wij zijn in een extase. We smullen van deze heerlijke maaltijd en roepen dit tot de lekkerste maal tot nu toe van onze trip. Vol en voldaan, wandelen we naar ons hotel, onderweg nemen we nog een ijsje. En daar staan we dan, kunnen we de weg niet meer terug vinden. Het was toch alleen maar rechtuit een straatje in en tata. Maar geen tata, we lopen de verkeerde straat in en weer, na een half uur vragen we het toch maar. We verheugden ons op ons heerlijke bed, een filmpje kijken en lekker uitbuiken. Nu is het een wandeling van een uur geworden. We ploffen neer en genieten tot aan halverwege de film. Om 21.30uur gaan we al slapen, het is hier lekker rustig en horen geen verkeer.